

ΔΑΣ ΕΚΑ

Στην **ΕΝΟΤΗΤΑ** η **ΔΥΝΑΜΗ**

Η **ΟΡΓΑΝΩΣΗ** το **ΟΠΛΟ** μας

Στον **ΑΓΩΝΑ**
της ανατροπής
η **ΕΛΠΙΔΑ**

33^ο ΤΑΚΤΙΚΟ
ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΕΚΑ
7-8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

Μπροστά στο **33^ο Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας (ΕΚΑ)**, η **Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία (ΔΑΣ)** απευθύνει κάλεσμα σε όλες και όλους τους εργαζόμενους της Αθήνας και ιδιαίτερα στους εκλεγμένους αντιπροσώπους να παρακολουθήσουν και να συμμετέχουν στις διαδικασίες του Συνεδρίου, να κρίνουν με την ματιά των δικών τους συμφερόντων την πορεία και τον ρόλο του μεγαλύτερου Εργατικού Κέντρου της χώρας.

Αυτό που κρίνεται σε αυτό το Συνέδριο είναι αν στο ΕΚΑ θα αλλάξει ο συσχετισμός στο Διοικητικό του Συμβούλιο και κυρίως η κατεύθυνση, η λειτουργία και η δράση του για να σταθεί δίπλα σε κάθε εργαζόμενο/η. Για να είναι στην πρώτη γραμμή της πάλης για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας.

Σε έναν κόσμο που φλέγεται από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τους πολέμους, σε μια ζωή όπου μεγαλώνει η εκμετάλλευση, η ανασφάλεια, η φτώχεια από τις κυβερνήσεις και τα αφεντικά, τώρα είναι αναγκαίο όσο ποτέ η διαμόρφωση ενός ενιαίου, πανελλαδικού, μαχητικού κινήματος που θα υπερασπιστεί τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα και θα ανοίξει το δρόμο της ανατροπής αυτής της βαρβαρότητας.

Σε αυτή την πορεία, το ΕΚΑ μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο μόνο με ακόμα πιο ισχυρή τη ΔΑΣ, μαζί με άλλα Εργατικά Κέντρα, μαζί με Ομοσπονδίες και εκατοντάδες σωματεία του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Αυτό είναι το κριτήριο που είναι ανάγκη να σκεφτεί κάθε τίμιος συνδικαλιστής. **Τι Εργατικό Κέντρο χρειαζόμαστε** και ποιους θα στηρίξει.

Ένα Εργατικό Κέντρο που δεν θα προσαρμόζεται στις «αντοχές της οικονομίας», δε θα αποδέχεται ως όριο στις διεκδικήσεις του την κερδοφορία των ομίλων και δε θα λειτουργεί ως βαλβίδα εκτόνωσης της αγανάκτησης για να ανεβοκατεβαίνουν στην κυβέρνηση οι επίδοξοι «σωτήρες», αλλά **θα στέκεται ξεκάθαρα στο πλευρά των εργαζομένων και των σωματείων**, που θα βάζει μπροστά τις ανάγκες μας, που θα οργανώνει τη σύγκρουση με την πολιτική που θυσιάζει τη ζωή μας για τα κέρδη των ομίλων.

Ένα Εργατικό Κέντρο που θα μπει μπροστά στην πάλη ενάντια στη συρρίκνωση των μισθών και των κοινωνικών παροχών για λογαριασμό της πολεμικής οικονομίας. Που δε θα αποδέχεται τη βαθύτερη εμπλοκή της χώρας μας στα σφαγεία του ιμπεριαλιστικού πολέμου των ΗΠΑ/ ΕΕ/ ΝΑΤΟ μετατρέποντας τη χώρα και το λαό μας σε στόχο. Που δε θα υποταχτεί στην καταστολή και στον περιορισμό των δημοκρατικών δικαιωμάτων μας, στην ιδιωτικοποίηση και την εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών.

Ένα Εργατικό Κέντρο που θα είναι ΑΝΟΙΚΤΟ για τα σωματεία και τα προβλήματα των εργαζομένων και όχι όπως το κατάντησαν σήμερα με ευθύνη τους η πλειοψηφία **όλων** των παρατάξεων του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ (ΠΑΣΚΕ, ΕΝΟΤΗΤΑ, ΔΑΚΕ, ΕΜΕΙΣ, ΕΑΚ) φτάνοντας στο σημείο να μην μπορεί να φιλοξενήσει ούτε τις εκλογές του Συνεδρίου του.

Με ενότητα και αγώνα βαδίζουμε το δρόμο της ανατροπής

Στους εργαζόμενους δεν υπάρχει μόνο οργή και αγανάκτηση, υπάρχει ένα τεράστιο αγωνιστικό απόθεμα που τροφοδοτείται από τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής.

Τα τελευταία τρία χρόνια, στις μεγαλύτερες απεργιακές κινητοποιήσεις των τελευταίων δεκαετιών για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη, στις απεργίες για να μην περάσουν τα αντιδραστικά σχέδια της κυβέρνησης και της εργοδοσίας για την κατάρνηση του 8ωρου, στα συλλαλητήρια για να εκφραστεί η αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό, σε άλλες μικρότερες ή μεγαλύτερες κινητοποιήσεις πήραν μέρος εκατομμύρια εργαζομένων και νεολαίας.

Στις μεγαλύτερες αγροτικές κινητοποιήσεις των τελευταίων τριάντα ετών, σε έναν πρωτοφανή σε μαζικότητα, διάρκεια, ενότητα και συσπείρωση στην Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων αγώνα ήταν πρωτοφανής η αλληλεγγύη των συνδικάτων, των εργαζομένων στις πόλεις αλλά και όλου του λαού. Μια αλληλεγγύη που ακύρωσε όλα τα σχέδια καταστολής και διάσπασης της κυβέρνησης, άνοιξε τους δρόμους για να δυναμώσει ο κοινός αγώνας «για όλου του κόσμου το ψωμί...»!

Εκφράστηκε με όλους τους τρόπους η οργή και η αγανάκτηση από τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής, η πλατιά δυσανεμία για ένα σάπιο κράτος και ένα σάπιο σύστημα που δεν μπορούν να εγγυηθούν ούτε τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα όπως αυτό της προστασίας της ανθρώπινης ζωής.

Οι μεγάλοι και εμβληματικοί αγώνες αυτής της περιόδου, η μεγάλη αλληλεγγύη για όσους αγωνίζονται οργανώθηκαν και με ορισμένες αγωνιστικές αποφάσεις του ΕΚΑ, κάτω από την πίεση της ΔΑΣ στη διοίκηση του Εργατικού Κέντρου και των αποφάσεων εκατοντάδων συνδικάτων της Αθήνας. Οργανώθηκαν με τη μεγάλη συμβολή των συνδικάτων που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ αλλά και άλλων εκατοντάδων πρωτοπόρων αγωνιστών στους χώρους δουλειάς που εντάσσονταν σε αυτή την κατεύθυνση πάλης κόντρα στις αποφάσεις της συμβιβασμένης ηγεσίας της ΓΣΕΕ που βάζει πλάτη στην κυβέρνηση και στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Αγώνες που μπροστά στην ένταση της αντεργατικής επίθεσης και εκμετάλλευσης, μπροστά στη κλιμάκωση της πολεμικής προετοιμασίας και εμπλοκής δείχνουν ότι είναι χρέος των εργαζομένων να απαλλαγούν από βαρίδια που τραβάνε το ΕΚΑ στην αδράνεια και τον συμβιβασμό, τις παρατάξεις που συγκροτούν την πλειοψηφία του συμβιβασμού ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚΕ, ΕΝΟΤΗΤΑ, ΕΜΕΙΣ, ΕΑΚ.

Αυτοί οι μεγάλοι αγώνες έθεσαν πιο ξεκάθαρα το δίλημμα **«ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας»**. Αυτό πρέπει να είναι το πραγματικό μέτρο με το οποίο κρίνονται και οι συνδικαλιστικές παρατάξεις απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται παντού, στους χώρους δουλειάς, στις μεταφορές-συγκοινωνίες, στην υγεία και την παιδεία, στην πολιτική προστασία. Για να μην γίνουν οι εργαζόμενοι γρανάζι της πολεμικής μηχανής αξιοποιώντας όλη την πρόσφατη πείρα των αγώνων ενάντια στη γενοκτονία του λαού της Παλαιστίνης από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, με μπλοκάρισμα μεταφοράς πολεμικού υλικού, για να κλείσουν οι βάσεις του θανάτου.

Αυτοί οι μεγάλοι αγώνες ανέδειξαν τη μεγάλη δύναμη της οργανωμένης εργατικής τάξης

Έχουμε πλέον αποκτήσει και νέα πείρα, υπάρχουν και νέες δυνατότητες. Υπάρχουν περισσότεροι συνδικαλιστές και συνδικάτα που προβληματίζονται, που φαίνεται ότι είναι πιο έμπειροι για να συνειδητοποιήσουν ότι η δύναμή τους βρίσκεται στην ταξική πάλη, στην οργάνωση και τον διεκδικητικό αγώνα. Αυτό το στοιχείο γεμίζει ελπίδα κάθε άνθρωπο που δεν θέλει να συμβιβαστεί με τη μίζερη πραγματικότητα, που το συμφέρον του είναι η ανατροπή αυτής της κατάστασης.

Καθοριστική σε αυτούς τους αγώνες, ήταν η συμβολή των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ και των άλλων πρωτοπόρων αγωνιστών που απαρτίζουν το ψηφοδέλτιο της ΔΑΣ. Βρεθήκαμε στην ίδια πλευρά, συνδικαλιστές και αγωνιστές με διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες, από διαφορετικούς κλάδους και χώρους δουλειάς, όμως με κοινή δράση σύγκρουσης με την εργοδοσία και την αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ. **Οι παρακαταθήκες που σφυρηλατήθηκαν μέσα στον αγώνα, στην πράξη και όχι στα λόγια, αποτελούν οδηγό για την αναγκαιότητα αλλαγής σελίδας του Εργατικού Κέντρου Αθήνας.**

Σε όλους αυτούς τους αγώνες η πλειοψηφία στη διοίκησης του ΕΚΑ ήταν απύσχα και προσπάθησε να τους υπονομεύσει είτε με την αδράνειά της είτε με την υπεράσπιση της πολιτικής των επιχειρηματικών ομίλων

Οι ηγεσίες των παρατάξεων του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ στο ΕΚΑ ούτε θέλουν ούτε μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των εργαζομένων. Και δε θα μπορούσε να κάνει αλλιώς αφού πρόκειται για στελέχη των κομμάτων που είτε ως κυβέρνηση είτε ως βολική αντιπολίτευση ψήφισαν και στήριξαν όλα τα αντεργατικά εκτρώματα που τσακίζουν τη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας.

Οι ηγεσίες αυτές δεν έχουν καμία σχέση με τια αγωνίες και τα προβλήματα των εργαζομένων, των εκατοντάδων αντιπροσώπων που θα πάρουν μέρος στο Συνέδριο. Θέλουν ένα κίνημα προσαρμοσμένο στις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, προωθούν τη γραμμή του λεγόμενου «κοινωνικού εταιρισμού» και δίνουν επιπλέον όπλα στη μεγαλοεργοδοσία για την ανατροπή των δικαιωμάτων μας.

Για αυτό και υπέγραψαν ΟΛΟΙ τους στην ξεπερασμένη και πλήρως υποταγμένη ηγεσία της ΓΣΕΕ, την ντροπιαστική και απαράδεκτη συμφωνία με τους βιομήχανους του ΣΕΒ και την κυβέρνηση της ΝΔ για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Μια συμφωνία που αφήνει άθικτο όλο το αντεργατικό νομικό πλαίσιο, αποδέχεται τον καθορισμό του κατώτατου μισθού από τον εκάστοτε υπουργό με βάση την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των ομίλων και μετατρέπει τη ΓΣΕΕ σε μηχανισμό επιβολής αυτής της πολιτικής, λειτουργώντας ως μεσάζοντας για την υποχρεωτική εφαρμογή αντιδραστικών ρυθμίσεων σε συμβάσεων σε βάρος των εργαζομένων.

Αυτή τη συμφωνία αποδέχτηκαν οι ίδιες δυνάμεις στο ΕΚΑ που περιλαμβάνει και την κατοχύρωση του ΓΕΜΗΣΟΕ γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια τους αγώνες δεκάδων συνδικάτων που έκαναν το αίσχος του νόμου Χατζηδάκη κουρελόχαρτο αλλά και την προσφυγή του ΕΚΑ στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπου με προσωρινή απόφαση του την είχε κάνει δεκτή. Τέτοια ντροπή!

Και ενώ στα μουλωχτά διαμόρφωναν αυτή τη συμφωνία με την Κεραμέως ήταν συνειδητοί απεργοσπάστες στην απεργία όταν ψηφιζόταν και αυτό το νομοσχέδιο για το 13ωρο, όπως ήταν και στις μεγαλειώδεις απεργιακές κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη. Αυτή την ντροπιαστική συμφωνία στηρίζουν οι ίδιες δυνάμεις στο ΕΚΑ.

Σε αυτή την περίοδο επέλεξαν να πετάξουν έξω από το ΕΚΑ πάνω από 50 σωματεία. Είναι συνέχεια του διαχρονικού χτυπήματος που θέλουν να επιβάλουν οι κυβερνήσεις στη συνδικαλιστική δράση, στη λειτουργία και τη ζωντανή παρουσία των σωματείων. Θέλουν συνδικάτα χωρίς χώρους, χωρίς υποδομές, χωρίς συλλογική ζωή, συνδικάτα ακίνδυνα για την εργοδοσία.

Αλλάζουμε σελίδα στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Πιο πολλοί – πιο δυνατοί!

Για αυτό χρειάζεται να στηριχθεί αποφασιστικά το ψηφοδέλτιο της **Δημοκρατικής Αγωνιστικής Συνεργασίας**. Για να περάσει το Εργατικό Κέντρο Αθήνας στα χέρια των εργαζομένων και των σωματείων τους. Για να έχει λόγο και δύναμη ο εργάτης, ο νέος εργαζόμενος, η γυναίκα, ο μετανάστης, μέσα από μαζικές διαδικασίες, γενικές συνελεύσεις και συλλογικές αποφάσεις.

Για να είναι το ΕΚΑ πραγματικό στήριγμα σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σωματείο που συγκρούεται με την εργοδοσία, που παλεύει για μισθούς, Συλλογικές Συμβάσεις, ωράρια, μέτρα Υγείας και Ασφάλειας.

Ένα τέτοιο Εργατικό Κέντρο δεν θα αφήνει τους εργαζόμενους μόνους απέναντι στις φυσικές καταστροφές, στις πλημμύρες, τις πυρκαγιές, τις συνέπειες μιας πολιτικής που αντιμετωπίζει την προστασία της ζωής ως «κόστος».

Θα βγαίνει μπροστά για τα δικαιώματα των εργαζομένων στον Πολιτισμό και τον Αθλητισμό, στηρίζοντας την πολιτιστική και αθλητική δραστηριότητα των συνδικάτων, με πρωτοβουλίες που θα μπορούν να αγκαλιάζουν κάθε χώρο δουλειάς όπως η καθιέρωση του εργατικού και λαϊκού αγώνα δρόμου Χαϊδαρίου-Καισαριανής προς τιμήν των 200 κομμουνιστών που εκτελέστηκαν από τους ναζί κατακτητές την Πρωτομαγιά του 1944.

Κριτήριο πρέπει να γίνουν η πορεία και η δράση Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών που άλλαξαν χέρια, όπου στη διοίκησή τους αναδείχτηκαν πρωτοπόροι αγωνιστές, και τα μετέτρεψαν από «νεκροταφεία» σε ζωντανά και πρωτοπόρα όργανα πάλης των εργαζομένων, ανοιχτά για όλα τα συνδικάτα, με δημοκρατική και συλλογική λειτουργία, με πολύμορφη δράση για τους ίδιους τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους.

Ένα τέτοιο Εργατικό Κέντρο Αθήνας μπορεί και πρέπει να μπει μπροστά στον αγώνα για:

- **Σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας, 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο**, ενάντια στο 13ωρο και την ευελιξία.
- **Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς**, που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και να αναπληρώνουν τις τεράστιες απώλειες.
- **Επαναφορά των τριετιών και κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων** που ξήλωσαν δικαιώματα και μετέτρεψαν τη δουλειά σε ζούγκλα, να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας.
- **Κατοχύρωση του δικαιώματος στην εργατική-λαϊκή στέγη**, με επανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, δυναμώνοντας την πάλη ενάντια στους πλειστηριασμούς και τις εξώσεις.
- **Αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν**, υψηλού επιπέδου παροχές υγείας και πρόνοιας. Για ένα σχολείο που να μορφώνει πραγματικά. Για να μην είναι εμπόρευμα η ενέργεια, το νερό, οι μεταφορές.
- **Άμεσα μέτρα ενάντια στην ακρίβεια**, στη φοροληστεία και τα χαράτσια, για την υπεράσπιση του εργατικού και λαϊκού εισοδήματος.
- **Να δυναμώσει η πάλη ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους**, ενάντια στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να δυναμώσει η αλληλεγγύη και η φιλία των λαών, η στήριξη στα θύματα του πολέμου και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, στους μετανάστες και τους πρόσφυγες.
- **Να σταθούμε στο πλευρό των αυτοαπασχολούμενων της Αθήνας, των φοιτητών και των μαθητών, των συνταξιούχων** που παλεύουν για ζωή με δικαιώματα και αξιοπρέπεια όπως έκαναν οι αγωνιζόμενοι **αγρότες** που παλεύουν για τη γη τους και για φθηνά, ποιοτικά τρόφιμα για τον λαό. Να δυναμώσει η κοινή πάλη απέναντι στον ίδιο αντίπαλο: τα μονοπώλια, την Ε.Ε. τις κυβερνήσεις τους.
- **Να μην περάσει η προσπάθεια εργοδοσίας και κυβέρνησης να βάλουν στον «γύψο» το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα**. Να μην καθιερώσει σωματεία-φαντάσματα που οι εργαζόμενοι θα κάνουν «like» μέσω internet αλλά μπροστά στον εργοδότη θα είναι μόνοι.

Σήμερα δεν υπάρχουν περιθώρια αναμονής και αυταπατών. Το δίλημμα είναι καθαρό: **ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας**. Με τη ΔΑΣ πρώτη δύναμη και ακόμα πιο δυναμωμένη, με το Εργατικό Κέντρο στα χέρια των εργαζομένων, μπορούμε να μετατρέψουμε την οργή σε οργανωμένη δύναμη ανατροπής της βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής.

Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, παραγωγικές, επιστημονικές και τεχνολογικές, για να υπάρξει αξιοπρεπής ζωή και δουλειά με δικαιώματα. Εμείς είμαστε αυτοί που παράγουμε όλο τον πλούτο! Τον ιδρώτα μας, τον κόπο μας τον καρπώνονται μια χούφτα μονοπωλιακοί όμιλοι. Αυτό μπορεί να αλλάξει.

Για ισχυρά και μαζικά συνδικάτα, για τη ζωή που μας αξίζει, χωρίς εκμεταλλευτές, φτώχεια και πολέμους.